Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Missionsförbundet

ILLUSTRERAD TIDNING

för Svenska Missionsförbundets yttre mission

Utkommer den 1 och 15 i varje månad

15 Juni 1915. | Redaktion: *WILH. SJÖHOLM :: J. E. LUNDAHL* | N:r 12. Årg. 33.

Svenska Missionsförbundets 37:de Generalkonferens.

Torsdagen den 3 juni hölls i Auditorium i Stockholm Svenska Missionsförbundets 37:de generalkonferens. På måndagen förut hade styrelsen och på tisdagen styrelsen och distriktsföreståndarna haft sina förberedande sammanträden. Ombudens antal var vid denna konferens mycket stort, över 600. Konferensen öppnades klockan 10 f. m. med avsjungandet av sången 390, varefter pastor *Karl Palmberg* nedkallade Guds välsignelse över Svenska Missionsförbundet och dess verksamhet samt särskilt över den konferens, som nu samlats. Härpå höll lektor *P. Waldenström* sitt hälsningstal, i vilket han först framhöll den stora välsignelse, som vårt land fått åtnjuta i det att det blivit förskonat från det förödande krig, som nu påginge i vår världsdel. Detta borde mana missionsvännerna till att med ännu större nitälskan och offervillighet än någonsin förr tänka på missionens stora sak. Talaren redogjorde för en del av de mera betydelsefulla händelser, som inträffat sedan förlidet årsmöte, såsom Missionsskolans brand och dess vittomfattande restaurering, beslutet att bygga ny rektorsbostad m. m. Glädjande nog kunde han ock meddela, att allra största delen av de penningar, som fordrades för dessa arbeten, hade inkommit. Talaren slutade med en varm önskan, att den Guds nåd och välsignelse, som hittills vilat över Svenska Missionsförbundet och dess verksamhet, allt fort måtte vara den drivande och uppehållande kraften samt att Svenska Missionsförbundet alltfort måtte vandra på den väg, som det hittills så troget följt, nämligen ett orubbligt vidblivande vid Herrens ord, så som det är framställt i den Heliga Skrift.

Konferensens hedersgäst presenteras.

Ledaren för Brödraförsamlingens mission i Tyskland, missionsdirektor *P. O. Hennig* från Herrnhut, som på styrelsens inbjudan ankommit såsom konferensens hedersgäst, blev härefter presenterad. Lektor *P. Waldenström* hälsade i ett hjärtligt anförande på tyska direktor Hennig välkommen till konferensen och uttryckte sin stora glädje över att se honom här. Han framhöll ock den väldiga insats Brödraförsamlingen gjort i det kristna missionsverket och önskade, att Herren alltfort måtte giva denna missions ledare kraft och välsignelse i sitt arbete för den heliga saken.

Härpå svarade direktor Hennig i ett kort, varmnjärtat anförande, som tolkades till svenska av lektor Waldenström. Han tackade för välkomsthälsningen och erinrade om, att han besökt många dylika konferenser i England, Amerika och Holland, och att det nu var honom en synnerlig

glädje att få göra ett liknande besök i Sverige. Någon hade sagt, fortfor han, att missionen skulle falla med ett världskrig sådant som det närvarande. Så kommer det dock icke att ske, ty missionen är icke byggd på människors kraft utan på Herrens löfte. Och han, som givit löftet, är ock mäktig att föra det igenom. Men vi måste under denna allvarliga tid stärka oss i Herrens gemenskap. Talaren önskade, att Guds ande måtte vila över konferensen och att Gud måtte skänka Svenska Missionsförbundet kraft och vishet i dess betydelsefulla arbete.

Telegram till Konungen.

På förslag av lektor Waldenström beslöt konferensen att till Konungen avsända följande telegram:

Hans Majestät Konungen.
Tullgarn.

Svenska Missionsförbundets generalkonferens betygar härmed Eders Majestät sin underdåniga tillgivenhet och beder Gud giva Eders Majestät nåd och kraft och visdom att leda landets styrelse till Guds ära och folkets fromma.

Waldenström.

Härefter förenade sig konferensen under ledning av predikant Sundkvist i en innerlig bön för konung, regering och fosterland, därvid särskilt framhållande, att Gud måtte skona vårt älskade fosterland från att indragas i den världsbrand, som nu rasar i Europa.

Konungens svarstelegram, som anlände på kvällen samma dag och upplästes vid inre missionens fest dagen därpå, var av följande lydelse:

Lektor Waldenström.
Stockholm.

Framför till Svenska Missionsförbundet mitt hjärtliga tack för vänligt uttalade känslor tillika med mina bästa välgångsönskningar.

Gustaf.

Val av funktionärer.

Till konferensens ordförande utsågs enhälligt, sedan lektor Waldenström avsagt sig uppdraget, predikant *J. P. Norberg*, till vice ordförande predikant *J. Nyrén* och byggmästare *N. J. Bengtson*. Till sekreterare valdes rektor *G. Mosesson* och kand. *Bruno Nyström* samt till justeringsmän direktör *G. Erixon* och föreståndare *Karl Nyrén*.

Ansvarsfrihet för styrelsen.

Styrelsens redogörelse för räkenskaperna samt revisorernas utlåtande däröver upplästes nu, varpå under byggmästare *N. J. Bengtsons* ordförandeskap beviljades styrelsen full och tacksam ansvarsfrihet för årets förvaltning. Ett särskilt tack frambars ock till lektor *Waldenström* för hans arbete samt en förhoppning, att Förbundet ännu under många år måtte få behålla honom vid ledningen av verksamheten.

Stadgeändringsförslag.

Det från Norrköpings stads missionsförening till Styrelsen ingångna förslaget om ändring av Svenska Missionsförbundets stadgar på så sätt att till § 4, mom. 1 a, skulle göras följande tillägg: »Tjänsteman, som åtnjuter lön av Svenska Missionsförbundet, kan icke inväljas i Styrelsen. Från denna bestämmelse är missionsföreståndaren undantagen», blev i enlighet med styrelsens förslag avslaget. Likaså avslogs ett av styrelsemedlemmarna *P. Waldenström*, *G. Stockman* och *J. P. Jönsson* såsom reservanter framlagt förslag om att den åsyftade ändringen i stadgarna skulle få följande lydelse: »Person, som är anställd i Svenska Missionsförbundets tjänst, kan icke inväljas i Styrelsen.»

Val av styrelse m. m.

Av de sex avgående styrelsemedlemmarna omvaldes samtliga utom riksdagsman *J. Hellgren* i Sundsvall, som avsade sig uppdraget. I hans ställe

invaldes kand. *Axel Andersson*. De sålunda valda voro: pastor *Karl Palmberg*, predikant *J. Nyrén*, predikant *J. P. Norberg*, rådman *J. P. Jönsson*, kand. *Axel Andersson* och redaktör *J. B. Gauffin*. Till suppleanter omvaldes riksdagsman *Sven Bengtsson* och fabrikör *Axel Olsson*. I kand. Axel Anderssons ställe valdes fabrikör *J. Norell*, Söderhamn.

Till revisorer omvaldes direktör *G. Erixon*, kamrer *C. W. Rinman* och handlanden *J. Erik Carlsson* och till dessas suppleanter grosshandl. *N. Rathsman* och direktör *S. Grufman*.

Till ledamöter i *skolstyrelsen* omvaldes predikanterna *J. Nyrén* och *J. P. Norberg*, och i kand. Axel Anderssons ställe, vilken avsade sig uppdraget, nyvaldes predikant *S. Hallén*, Uppsala. Till suppleanter omvaldes missionssekreterare *W. Sjöholm* och redaktör *N. P. Ollén*.

De ur *söndagsskolkomitén* avgående ledamöterna, magister *J. Norborg* och predikant *Sam. Larsson*, omvaldes.

Ärenden rörande inre missionen, Missionsskolan m. m.

Inträde i Missionsförbundet beviljades 11 nya församlingar.

På förslag av styrelsen beslöts att *distriktet Västergötland och Bohuslän skall delas i två* på så sätt, att det ena distriktet i huvudsak omfattar Elfsborgs län och Bohuslän och det andra i huvudsak Skaraborgs län samt att denna delning företages 1916.

Styrelsen fick i uppdrag att till nästa års konferens föreslå kandidat till föreståndare för det nya distriktet.

Vid behandling av ärenden rörande *Missionsskolan* beslöts:

att missionslärare *J. F. Grufman* må med vårterminens utgång avgå såsom ordinarie lärare vid skolan, sedan han nu fyllt 65 år, men

att han anmodas att under nästa läsår på vikariat uppehålla en lärarebefattning vid skolan med undervisningsskyldighet eftersom behovet vid uppgörande av fullständig undervisningsplan befinnes kräva;

att fil. mag. *S. Wisborg* anställes såsom extra lärare vid skolan på grund av den genom fjärde klassens inrättande ökade undervisningen, och

att anmoda skolans inspektor, lektor *P. Waldenström*, att för läsåret 1915—1916 övertaga undervisningen i biblisk trosläsa och biblisk sedelära i den tillämnade 4:de klassen.

Härefter meddelades, att styrelsen gått i författning om uppförande av en *ny byggnad vid Missionsskolan* på Lidingön, inrymmande rektorsbostad och lokaler för bibliotek och museum, till en beräknad kostnad av kr. 45 000, vilket belopp av ordföranden redan till största delen insamlats på privat väg. Generalkonferensen godkände styrelsens åtgärd.

Den komité, som var tillsatt för utredning av frågan, huruvida och i vad mån ett *samarbete mellan Svenska Missionsförbundet och de privata läroverken i Kristinehamn, Karlskoga,* och *Ousby* skulle kunna komma till stånd, hade avgivit ett skriftligt utlåtande över resultatet av sina underhandlingar. Utredningen hade icke lett till något nöjaktigt beslut, varför frågan i sin större omfattning finge vila tills vidare.

Men med anledning av innehållet i nämnda skrivelse beslöt generalkonferensen:

att icke för närvarande antaga erbjudandet att övertaga Karlskoga Praktiska Läroverk men

att med ett belopp av 500 kronor understödja nämnda läroverk, emedan det i så fall hade utsikt att få ett väsentligt större anslag från staten och landstinget.

Beslutet om detta anslag motiverades bland annat därmed, att skolan arbetar på betryggande kristlig grund och i full överensstämmelse med Missionsförbundets grundsatser.

Skolans föreståndare, rektor *J. Lindholm*, uttalade till konferensen sin tacksamhet för anslaget.

Sedan styrelsen beviljat kand. Axel

Anderssons begärda entledigande från sin befattning såsom sekreterare för Svenska Missionsförbundets Ungdom från och med den 15 instundande september, beslöt generalkonferensen att till hans efterträdare kalla kand. *Bruno Nyström*, som förut under ett och ett halvt år tjänstgjort som biträdande sekreterare.

Ordföranden uttalade till kand. Andersson konferensens varma tack för det arbete han utfört under den tid han varit sekreterare i S. M. U. Till den nyvalde sekreteraren uttalade han ock sin hjärtliga välkomsthälsning och tillönskan om Guds välsignelse.

Rörande *församlingstjänarinneverksamheten* beslöts:

att på grund av det stora antalet ansökningar, som årligen inkomma för deltagande i församlingstjänarinnekurserna — i år har antalet ansökningar varit 62 — anordna en kurs även i höst, samt

att anställa sjuksköterskan fröken *Lydia Lundholm* såsom ledarinna för kurserna och på samma gång uppdraga åt henne att vaka över församlingstjänarinneverksamheten och förmedla kallelser och omflyttningar av de systrar, som genomgått nämnda kurser.

Rörande *soldatmissionen* beslöt generalkonferensen att uppföra ett soldathem i Boden på den där för ändamålet inköpta tomten för en kostnad av omkring 30,000 kronor.

Likaledes beslöts:

att 800 kr. lämnas för detta år såsom hjälp till soldatmissionen i Hessleholm;

att 600 kronor lämnas även detta år till Skånes Missionssällskap för soldatmissionen i Ystad, och

att kronor 1,000 anslås för upptagande av soldatmission vid Karlskrona grenadiärregemente enligt ett förslag, som är framlagt av styrelsen för Karlskrona Brödraförening. Åt distriktsrådet överlämnas att bestämma om detta anslags förvaltning.

Ett i sista stund inkommet förslag om upprättande av soldathem i Umeå föreslår styrelsen må hänskjutas till distriktsrådet inom Västerbotten för närmare utredning.

I fråga om anslag till *missionen i Lappland*, *resepredikantverksamheten*, *verksamheten på s. k. mörka orter*, *söndagsskolan* samt *anslag ur fonden för ålderstigna predikanter* hänvisa vi till tidningen Pietisten, som särskilt behandlar inre missionens ärenden.

Till *evangelist* med verksamhet förnämligast i Norrland antogs predikanten *Alex. Olsson* från Vindeln för en tid av tre år.

Från styrelsen meddelades följande:

»1) Rörande den från 1913 vilande pensionsfrågan är icke styrelsen ännu i tillfälle att framlägga något definitivt förslag. Frågan är fortfarande under utredning av en särskild komité. Den torde dock snart vara slutbehandlad. Styrelsen ämnar i god tid utsända förslaget till vederbörande och infordra yttrande däröver, så att frågan må kunna slutbehandlas på nästa konferens.

»2) Till styrelsen har inkommit förslag om tidningarna *Missionsförbundets* och *Pietistens* sammanslagning. Nyligen har därjämte inkommit förslag om en helt ny tidning för söndagsskolan och för den s. k. juniorverksamheten. Styrelsen vill närmare taga dessa förslag i övervägande och är därför icke i tillfälle att lämna utlåtande däröver förrän till nästa års konferens.»

Yttre missionen.

Vid föredragning av ärenden rörande *yttre missionen* beslöts:

för *missionen i Kongo:*

1) att godkänna det av Kongokonferensen uppgjorda förslaget till budget för år 1915, upptagande:

för	Mukimbungu station	... Kr.	6,720
»	Kibunzi »	... »	4,500
»	Kinkenge »	... »	7,700
»	Kingoyi »	... »	5,500
»	» seminarium	... »	1,740
»	Londe station	... »	4,310
»	Madzia »	... »	4,110
»	Musana »	... »	5,004
»	Brazzaville »	... »	5,544
		Summa Kr.	45,128

2) På förslag av styrelsen beslöt generalkonferensen att såsom tillgång avskriva en summa på omkring 4,300 kronor, som f. d. missionär Olof Severin under sitt arbete som föreståndare för Londe missionsstation genom en felskrivning råkat bliva skyldig Svenska Missionsförbundet.

för *missionen i Kina:*

1) att fastställa budgeten för 1915 till följande belopp:

för stationen i Ichang	Kr.	6,276
» » i Shasi	»	5,417
» » i Kingchowfu	»	953
» mellanskolan i d:o	»	2,639
» seminariet i d:o	»	3,944
» stationen i Kienli	»	2,359
» » i Wuchang...	»	6,505
» » i Hwangchow	»	4,775
» praktiska skolan i d:o	»	4,115
» stationen i Machenghsien	»	4,484
» vilohemmet i Kuling...	»	469
Summa	kr.	41,936

2) att på grund av det allmänna världsläget och särskilt med hänsyn till de kritiska förhållandena i Östern icke nu bestämma några extra anslag eller någon utvidgning av verksamheten men att i höst utsända alla hemmavarande missionärer, som av hälsoskäl eller annan anledning icke äro förhindrade att återvända till Kina;

3) att upphöra med brandförsäkringen av egendomarne på missionsfältet i Kina, enär premierna uppgå till omkring 1,800 kr. årligen, och vid brandförsäkringarna i Kina så många undantag göras, att det endast blir i mycket inskränkta fall, som brandskadeersättning utbetalas.

för *missionen i Ost-Turkestan:*

1) att fastställa budgeten till följande belopp:

för stationen i Jarkend	Kr.	1,680
» » i Jengi Hessar	»	440
» » i Hancheng ...	»	1,192
» » i Kaschgar ...	»	1,008
för tryckeriet i Kaschgar ...	»	3,256
Summa	Kr.	7,576

2) att f. n. avslå men giva styrelsen i uppdrag att till nästa år närmare förbereda ett från Ost-Turkestan-konferensen inkommet förslag om upprättande av ett barnhem på lämplig plats i Turkestan;

3) att under hösten utsända även till detta missionsfält de missionärer, som f. n. äro hemma för att vila, såvida icke allt för stora hinder komma i vägen.

för *missionen i Kaukasien:*

1) att verksamheten må fortgå såsom under det gångna året med de arbetare, som äro därute;

2) att för verksamheten under detta år må beviljas:

hyra för missionssalen i Tiflis	180	rub.
underhåll av Ibrahim Temros	600	»
understöd åt evangelister ...	300	»
(kr. 1,728)	1,080	rub.

för *missionen i Ryssland:*

efter styrelsens meddelande, att den svenska församlingssystern nyligen lämnat sin plats och ingått äktenskap och att den finska församlingssystern på grund av sjukdom uppsagt sin plats till den 1 instundande oktober,

1) att verksamheten må fortgå med övriga arbetare som under förlidet år;

2) att till understöd åt infödda arbetare lämna ett belopp av 1,200 rubel (= omkring 2,000 kr.) samt

3) att lämna styrelsen rätt att anskaffa annan lämplig person, helst en sjuksköterska, till efterträdare åt Tora Larsson såsom svensk bibelkvinna.

Sjömansmissionen i *Sunderland* och *Seaham Harbour* skall fortgå såsom förut. Åt sjömansmissionen i *Kotka* beviljades det vanliga anslaget, 800 kronor.

Till missionärer i Svenska Missionsförbundets tjänst beslöt konferensen att kalla följande nu utbildade missionärskandidater:

för *Kongo: V. E. Vikterlöv, K. Messing, L. J. Aspenlind* och *Jakob Sjöåker;*

för *Ost-Turkestan:* ackuschörskan fröken *Hanna Andersson* från Stockholm.

Efter prövning av lärarekollegium

och styrelse beviljades följande missionärselever, som genomgått skolans två första klasser, inträde i missionsavdelningen: *Karl Abel Efraim Abel, Edvard Simon Segerberg, Andreas Berner Åhlin* och *Ivan Ehne.*

Följande kvinnliga missionärskandidater beviljades inträde i skolans missionsklass:

ackuschörskan *Kristina Bodin* från Norrala,

sjuksköterskan *Rut Josefina Grandin* från Rimbo,

sjuksköterskan *Agnes Ottilia Lundvall* från Sprängsviken och

lärarinnan *Edit Fors* från Drottningholm.

Diverse ärenden.

Den sedvanliga *offerdagen* för Svenska Missionsförbundets verksamhet beslöts att hållas söndagen den 11 juli. De medel, som då insamlas, skola tillfalla missionen i Kina med anledning av dess 25 års-jubileum.

Tiden för *tacksägelse- böne- och offerveckan* bestämdes till den 24—31 okt.

Kvartalsmöten skola under året hållas i Dala-Järna, Varberg och Nybro och *söndagsskolmöten* i Mariestad, Flen, Grängesberg och Tierp.

Avslutning.

Härmed voro konferensens förhandlingar genomgångna. Ordföranden uttalade sin glädje över den frid och endräkt, som varit rådande, och den stora nåd, som Gud allt hitintills låtit vila över Svenska Missionsförbundet.

Som vanligt beslöt konferensen att till Missionsförbundets arbetare på de olika fälten sända sin hjärtliga hälsning.

Vice ordföranden, predikant *J. Nyrén*, frambar konferensens tack till predikant Norberg för det utmärkta sätt, varpå han lett konferensens förhandlingar, och för det värdefulla arbete, som han under flera år utfört i Missionsförbundets tjänst. Han uttalade ock sin glädje över, att den dag icke vore så avlägsen, då predikant Norberg helt finge ställa sin kraft i Svenska Missionsförbundets tjänst. Till missionssekreterare W. Sjöholm frambar ock predikant Nyrén konferensens varma tacksamhet för det arbete han nedlagt och alltfort nedlägger i Svenska Missionsförbundets tjänst.

Efter bön av predikant J. Nyrén avslutades konferensen med avsjungande av psalmen »Nu tacken Gud allt folk».

Fest för utgående missionärer.

På kvällen samma dag kl. halv 8 hölls en stämningsfull avskedsfest för utgående missionärer i missionshuset Kungsgatan 88. Festen öppnades av predikant *Sam. Larsson* med en varm hälsning till de församlade och särskilt till missionärerna, som voro aftonens hedersgäster. Härefter talade predikant *Alex. Olsson* från Vindeln om de stora segrar, som missionen hittills vunnit, och om den lyckliga ställning, missionärerna såsom Kristi vittnen innehade. Efter kaffedrickning, som därpå följde, presenterades missionärerna *Vikterlöv, Messing* och *Aspenlind*, fröknarna *Hanna Andersson* och *Isaksson* samt makarna *Palmkvist*, vilka alla lämnade minnesord. De fyra förstnämnda skulle på yttre missionens fest den 5 juni avskiljas för missionärskallet. Av ett flertal närvarande lämnades därefter minnesord till missionärerna. Festen var mycket talrikt besökt.

Svenska Missionsförbundets Ungdoms konferens

hölls fredagen den 4 juni kl. 11 f. m. i Betesdakyrkan. Konferensen bevistades av 452 ombud eller 82 mera än föregående år. Efter bön av rektor *Mosesson* höll S. M. U:s ordförande, predikant *J. Nyrén*, ett hälsningstal, i vilket han framhöll den stora nåd och härliga uppgift Svenska Missionsförbundets Ungdom ägde i det att den var en Herrens tjänare för att förhärliga

hans namn på jorden. Sedan en sång sjungits, höll missionsdirektor *P. O. Hennig* från Herrnhut, tolkad av lektor *Waldenström*, ett kortare anförande. Han visade en gammal stämpel, som under gångna tider använts till att brännmärka negerslavar med. Likasom dessa slavar buro sina herrars märken, så skulle också de unga bära Kristi märke, så att var och en kunde se, att de voro hans livegna. Talaren nedkallade så Guds välsignelse över de närvarande och över den verksamhet, som utföres av S. M. U.

Predikant *Nyrén* uttalade till direktor *Hennig* mötets glädje över att äga honom ibland sig och framförde dess hälsning till de tyska missionsvännerna.

Härpå riktade lektor *Waldenström* några hjärtliga ord till de närvarande.

Till mötets ordförande valdes predikant *J. Nyrén*, vill vice ordförande rektor *G. Mosesson*, till sekreterare missionär *S. M. Fredén* och till justeringsmän predikant *Fritz Peterson* och kand. *Bruno Nyström*.

S. M. U:s sekreterare, kand. *Axel Andersson*, föredrog härefter årsberättelsen, varefter sekreterare *S. M. Fredén* uppläste redogörelsen för Ungdomsförbundets räkenskaper under förlidet år.

Härefter beviljades inträde i förbundet åt 67 nya föreningar. Antalet anslutna föreningar är nu 827.

Vid härefter företaget styrelseval blevo följande personer valda:

Ur Svenska Missionsförbundets styrelse: *J. Nyrén, J. P. Norberg, Sven Bengtsson, A. Ohldén, Axel Andersson.*

Ur S. M. U.: *G. Mosesson, Aug. Bohman, Aug. Rosén, O. Olofsson, A. E. Nilsson.*

Till suppleanter omvaldes *J. Lindholm* och *J. Hellström*.

I enlighet med ungdomskomiténs förslag beslöt konferensen att bestämma S. M. U:s nästa offerdag till Palmsöndagen 1916.

Kvartalsmöten skola under kommande verksamhetsår hållas i Falun, Tranås, Umeå och Vingåker.

Sedan föredragningslistan blivit genomgången, frambar ordföranden till ungdomsförbundets snart avgående sekreterare, kand. *Axel Andersson*, förbundets varma tack för det omfattande och banbrytande arbete, han under de fem gångna åren nedlagt i förbundets tjänst. Samtidigt riktade talaren några varma ord till den nye sekreteraren, kand. *Bruno Nyström*, samt uttalade den förhoppningen, att även hans arbete måtte krönas av Guds välsignelse.

På ordförandens förslag beslutades att avsända en hälsning till Svenska Missionsförbundets Ungdoms missionärer på de olika fälten.

Efter årsmötet. | Att vi under konferens och mötesdagarna hade ett rörligt liv på expeditionen förstår var och en mycket lätt. Vi hade först och främst omkring 600 ombud, som skulle utbyta sina fullmakter mot ombudskort och få sig tilldelat andra handlingar för konferensen. Men därjämte fingo vi besök av en stor mängd andra mötesdeltagare från skilda delar av landet. Expeditionen var platsen, där många stämt möte. Till detta kommer sedan det stora antal missionärer, som för närvarande äro hemma. I Stockholm voro samlade icke mindre än omkring 50 gamla och nya missionärer.

Men även de dagar, som följde på konferensen, voro mycket upptagna. Alla skulle fara till sitt och missionärerna skulle ha sina resebestämmelser klara. Var och en hade något att uträtta, så att hela den följande veckan

blev upptagen. Nu är dock arbetet åter inne i de gamla hjulspåren. Några av arbetarne på expeditionen ha även fått ta i anspråk den bestämda semestern och äro ute på olika håll.

* * *

Offerdagen den 11 juli. | Såsom framgått av referaten över konferensens förhandlingar blev *sommarens offerdag* bestämd till den 11 juli. Det är icke den för i år officiella missionsdagen, ty den infaller på söndagen den 4 juli. Men av hänsyn till de många stora sommarmöten, som hållas den dagen, blev det bestämt, att Missionsförbundets offerdag skulle hållas den 11:te.

För åtskilliga torde icke heller den dagen vara lämplig på grund av andra anordningar och möten, men i så fall är det ju ingenting som hindrar, att man gör in samlingen vilken dag som helst. Må vi bara icke glömma bort denna angelägenhet. — Kollekten tillfaller i år missionen i Kina med anledning av dess 25-års jubileum.

* * *

Utresande missionärer. | Från de sju missionärer, som lämnade Sverige den 25 maj för att över England återvända till Kongo, ha vi haft flera meddelanden. Så långt underrättelserna sträcka sig, har allt gått väl. Vistelsen i England blev betydligt utsträckt på grund av ändring i ångbåtens avgångstid.

Missionärerna i fråga voro *August och Hanna Jansson, Selma Ekström, Anna Svadling, Anna Hoffman, Henning Lindgren* och *G. A. Hult.*

* * *

Den 11 juli

blir en viktig dag för vår mission, ty då har Svenska Missionsförbundet

sin stora offerdag.

Vad som då offras, är bestämt att användas

för Kinamissionen, som i höst firar sitt 25-års jubileum.

Med hänsyn till den närvarande tryckta ekonomiska ställningen motses resultatet på alla håll

med synnerlig spänning.

Skola vi rå med att åstadkomma detsamma som i fjol? Eller kanske ännu något mera?

Låtom oss bereda oss därtill, och när dagen kommer,

Låtom oss i vår Guds namn resa baneret upp.

P. W.

Hemkommande missionärer. I ett föregående n:r meddelade vi den missräkning, som våra hemresande missionärer, syskonen *Oscar* och *Gärda Andersson*, fingo göra, då de lämnat Kaschgar i Ost-Turkestan för att resa hem. Missionär Andersson blev nämligen sjuk redan under första dagsleden, så att han från öknen måste återvända till Kaschgar. Mia Mobäck, som var i deras sällskap, fick resa ensam över bergen och kom lyckligt hem.

Anderssons sjukdom bestod i blindtarmen. Den brast och varet avgick, utan att någon operation behövde företagas. De två syskonen äro nu åter på hemresa enligt ett telegram från Irkeschtam. Om allt går väl i fortsättningen, torde de kunna vara i Sverige omkring den 22 juni.

* * *

Bröllop på vårt vilohem. | Onsdagen den 9 juni hölls på vårt vilohem

i Rättvik ett mycket trevligt bröllop. Då sammanvigdes föreståndarinnan fröken *Anna Gunnarsson* med grosshandlare *Jonas Röst* från Sundsvall. De nygifta stannade kvar några dagar efter bröllopet, men ha nu avrest till sitt hem i Sundsvall.

Anna Gunnarsson har som föreståndarinna för hemmet efterträtts av fru Selma Pettersson från Stockholm.

Ljus.

O Kristus, ljus av Guds klarhets ljus,
Bjud natten vika ur världen
Och öppna andarnas fångahus,
Bräck sönder blodiga svärden.
Hör rop från lidande skarors tal,
De tolka svidande hjärtans kval.
Ack, värdes höra
De armas böner
Och kom att föra
De vilsna söner
Fram till det klara och milda ljus,
Till frid och sällhet i Faderns hus.

Vi vandrat vilse i nattlig ängd;
Vårt falska ljus har bedragit.
Nu står all utsikt i mörker stängd
Och eget högmod oss slagit. —
De falska fröjderna falnat av,
De stolta höjderna bli till grav,
Och domen dånar
Så stark kring jorden.
Dock, ännu hånar
Man Gudaorden. —
O Gud, förbarma dig. Du vet råd.
Sänd ljus och sanning och kom med nåd.

O Kristus, tidernas enda hopp
För alla folkslag och länder!
I ve och villa går världens lopp —
Guds ljus till frälsning du tänder.
Från de fåfängliga ting vi trå
Ditt oförgängliga ljus att nå;
Att dig blott lyda
Och dig blott ära
Och glada pryda
Din höga lära,
Det är vår kallelse hög och skön,
Det blir vår sällhet och stora lön.

AUGUST BOHMAN.

Från vår yttre mission.

Ett uppmuntrande drag.

Missionär *John Petersson* vid Kibunzi meddelar i brev till Styrelsen följande intressanta berättelse:

Den 27 februari var en dag, som jag länge skall minnas. Vi voro i början av året ovissa, om vi skulle våga börja gosskolan eller ej. Men då vi intet särskilt hörde hemifrån, började vi i vanlig tid, dock med mindre antal gossar än förut (56 i stället för 75). Så fingo vi underrättelse om att Styrelsen för innevarande år icke beviljade något utöver den ordinarie budgeten för missionärers och evangelisters underhåll. Då blev frågan: skola vi sända hem gossarna efter endast en månads skolgång, eller finnes någon annan utväg. Jag samlade gossarna och klargjorde för dem ställningen samt påpekade, huru många i denna tid få lida och försaka oerhört mycket till följd av kriget. Även vår mission hade känning därav, men nu gällde det att med frimodighet kämpa sig igenom svårigheterna. Endast genom gemensamma uppoffringar vore det möjligt för oss att fortsätta vår skola. Så föreslog jag, att de gossar, som hade sina hem så nära stationen, att de kunde hinna hit tills skolan började på morgnarna, skulle befrias från arbetet på aftnarna och således bevista skolan utan att samtidigt få ersättning för arbete, som de annars brukade utföra på aftnarna. De, som hade så långt till sina hem, att de ej kunde gå dit varje dag, skulle få bo kvar här samt arbeta som vanligt på aftnarna fast mot minskad lön. Bestämmelserna skulle i första hand gälla, så länge kriget i Europa påginge. Ville de gå med på detta förslag, skulle vi försöka fortsätta med undervisningen.

Gossarnas villighet att gå in på förslaget överträffade allt, vad jag hoppats. Endast en enda tyckte, att det var bättre att få gå hem och vila. Jag talade vid gossarna från en by i sänder, från de närmast belägna först och sedan de övriga. Alla gingo in på mitt förslag, och följden blev, att 19 gossar fortsatte i skolan utan arbete på aftnarna och de övriga med arbete och minskad lön. Resultatet blev, att utbetalningen pr vecka minskades så att vi nu kunna fortsätta skolan under det hoppet, att kriget snart skall taga slut och att de lärdomar, som under detsamma givits, må bliva av varaktig nytta för vår verksamhet.

Den gosse, som hellre ville gå hem och vila, kom efter en vecka tillbaka och bad om förlåtelse samt ville fortsätta i skolan.

En byresa i Kinkengetrakten.

Fröken *Hildegard Nilsson* skriver från Kinkenge den 1 februari bland annat:

Jag är nyligen hemkommen från en byresa och ville så gärna sända en hälsning till våra vänner i Sverige. Tack, att I bedjen för oss. Särskilt under dessa tider är det värdefullt, och vi erfara verkningarne av edra böner.

Min vistelse i byarna har varit mig till rik välsignelse. Jag har fått besöka våra kristna i ganska avlägset liggande trakter. Det är uppmuntrande att se dessa våra vänner, som stå fast i tron mitt i en omgivning av den mörkaste hedendom och avgudadyrkan. Här få vi erfara sanningen av ordet, att evangelium är en Guds kraft till frälsning för var och en som tror.

I Bunzi-byn, där jag dröjde ett par veckor för att samtala med folket och

undervisa i byskolan, samlades våra kristna kvinnor till en liten syförening, där de förfärdigade plagg för missionsförsäljningen, som skall äga rum här vid Kinkenge instundande vecka, som ock är offervecka. Det gladde mitt hjärta att se, med vilken iver dessa kvinnor ville sy »åt Gud», såsom deras uttryck föll.

Från Bunzi fortsatte jag till Lwangu, en by belägen ungefär 45 minuters väg från gränsen till Franska Kongo. Byn har sitt namn efter den rätt betydande floden Lwangu, som här har sin källa. Den fortsätter i västlig riktning, tills den utmynnar i havet. Byn är ganska folkrik och bebos av en präktig, idog befolkning, som det synes. Även här träffade jag på medlemmar av vår församling. När man på detta sätt träffar de kristna på deras egen mark, lär man sig bättre förstå dem, än då man blott möter dem vid deras besök på stationen. Man förstår bättre den strid, de få kämpa för att bestå. Man lär sig såsom aldrig förr att bedja för dem. Också här var intresset stort för »syföreningsarbetet åt Gud». Jag tackade Herren av fullaste hjärta för den gnista av offersinne, som tänts i de hednakristnas hjärtan.

Då jag skulle skiljas från vännerna i Lwangu och höll på att göra i ordning mina reseffekter i det lilla gräshuset, hörde jag från dörröppningen Herrens välsignelse läsas.

Det var våra kära kristna kvinnor, som kommit för att säga mig farväl. Länge dröjer detta ljusa minne kvar i mitt hjärta.

Från byverksamheten i Kina.

Fröken *Elfrida Isaksson* i Ichang, Kina, skriver i enskilt brev av den 5 mars bland annat:

Jag har just varit ute på en kort resa och sett mycken nöd och fattigdom. Följderna av förra årets torka äro både många och svåra. På en del platser slog risskörden alldeles fel och delvis även bomullsskörden. Många se med bävan mot framtiden. Det är länge sedan något regn föll, och jorden är ännu för torr att beså. En kvinna sade, att i hennes by fanns knappt dricksvatten.

På det andliga området var det ljusare. I Mahu höllos flera möten, och det lilla missionshuset var alldeles fullt av kvinnor och män, vilka timme efter timme villigt lyssnade till evangelii glada budskap.

På en ö i Yangtsefloden helt nära vår utstation i Kiangkeo bor en församlingsmedlem, som heter Fang. Denne man har under både ljusa och mörka dagar med liv och ord bevisat, att han vill tjäna Gud. För några år sedan var han mycket sjuk, men satte under allt sitt förtroende till Gud. Han återvann så småningom hälsa och krafter och blev med tiden en rätt välbergad man. Då förbättrade han sitt hus och gjorde sådana anordningar, att vi kunde samlas till möten hos honom allt emellanåt. Men så en dag utbröt eld i ett hus bredvid och förstörde både detta och Fangs hus samt den inbärgade grödan. Då frågade vår evangelist honom, om han ännu tyckte det vara skäl i att följa Guds väg. Fang svarade: »Inte var det väl Guds skuld, att elden bröt ut och förstörde allt, utan det berodde på en oförståndig kvinna.» Gud har åter välsignat den gamle Fang, så att fienderna tydligt kunna se, att det icke är så farligt att tro på Herren Gud, som de menade. Vid mitt besök hade vi ett gott möte hos Fang, och själv vittnade han med mycken värme om Guds frälsande nåd. Det är ej så få sanningssökare på platsen. Vi önska och bedja, att de må få syn på Jesus Kristus, som är sanningen och livet.

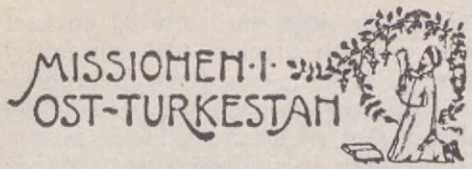

Svårigheter i Jengi-Hessar.

Missionär *G. Palmberg* i Jengi-Hessar skriver i brev av den 28 febr. och den 29 mars bland annat:

Vårt arbete har fortgått som förut mest i samband med sjukvården. Mötena ha på eftervintern varit rätt väl besökta om söndagarna, och om torsdagarna komma alltid en del marknadsfolk för att få medicin, då vi även ha predikan för dem.

I sjukhuset hade vi under januari och februari rätt många inneliggande patienter, vilka som vanligt hade med sig en eller flera anhöriga. På samma gång som vi sökt att hos dem vinna mer förtroende, ha vi ock sökt giva dem andligt ljus. Här har särskilt fru Högberg varit mycket verksam. Operationerna och även en del mycket svåra sjukdomsfall ha genom Högbergs behandling gått till hälsa, och det såg mycket lovande ut med sjukvården, då det kom ett ledsamt avbrott. För att tillsammans med Oscar Andersson i Jarkend utföra en del litterära arbeten reste herr och fru Högberg till nämnda plats den 1 mars. Jag blev då ensam här. Men jag hoppades, att detta endast skulle bli för några veckor. Nu har det emellertid blivit annorlunda ordnat. Kamraterna ansågo nämligen, att det var nödvändigt för barnhemmet i Jarkend, att familjen Högberg flyttades dit, när nu Oscar och Gerda Andersson resa hem. Högbergs måste då stanna i Jarkend åtminstone till hösten, då konferensen får avgöra frågan om deras placering. Att nu stå här ensam med allt detta sjukvårdsarbete och i saknad av all utbildning därför, det känns inte trevligt. Men det måste ju gå, som det går.

Jag vill också berätta om ett mera ovanligt men rätt så allvarligt och hotande uppträde mot oss, som förekom den 27 februari.

För några veckor sedan kom en starrblind, halvnaken tiggarkvinna hit, ledd av sin lilla sjuåriga flicka. Vi togo oss an kvinnan, opererade henne och underhöllo både henne och flickan gratis i två veckor, då kvinnan kunde gå härifrån seende Då hon fått sin syn, förklarade hon en dag, att hon beslutit sig för att ge flickan åt oss. Efter mycken tvekan till följd av ovissheten om framtiden togo vi emot henne och gåvo kvinnan, då hon gick härifrån, pengar till nya kläder. Allt var lugnt i ett par veckor, och vi blevo med var dag mer och mer fästade vid flickan, ty hon var ett ovanligt snällt och älskligt barn.

För några dagar sedan fördes hit en sanslös och rätt illa tilltygad pojke, som fått en svårare hjärnskakning. Vi togo oss an honom och gjorde vad vi kunde, och tack vare vår behandling är han vid liv och på bättringsvägen. Men för allt detta skulle vi lönas på muhammedanskt vis. Pojkens anhöriga och bekanta, som vistades här dagligen, kunde icke se och tåla, att vi fått hand om den förutnämnda flickan. De uppviglade en massa folk, fingo fatt i modern, som varit glad över att ha flickan hos oss, och gjorde henne alldeles vettskrämd. Vi visste intet om saken förrän i går förmiddag, då en hop folk kom hit med modern och begärde att få flickan åter. Då vi nekade och avvisade dem, hotade de oss med att det skulle komma vårt huvud att värka. Flera bittra utfall och smädelser ropades ock till oss. Om en stund kom det bud till oss från staden, att en massa folk talade om att överfalla oss. Vi underrättade mandarinen, men han tycktes inte vilja våga mycket för vår rätt, kanske därför att han själv då skulle ha kommit i onåd hos folket.

Snart fingo vi åter bud, att hela staden var i rörelse, och en vän med-

delade oss, att ställningen var sådan, att man hade att frukta det värsta, om det inte snart bleve lugnt. Strax därefter kom hela stadens andliga råd och en mängd andra betydande personer, åtföljda av en massa blandat folk, så att hela stationsgården blev full av människor. Vi bjödo in så många vi kunde och voro så förekommande som möjligt mot dem. De framförde också sitt ärende hövligt men blevo naturligtvis inte tillfreds, då vi nekade. Vi talade så lugnt och övertygande vi kunde om att vi tagit flickan på moderns begäran och för att bereda henne en lyckligare ställning i livet. Men de voro obevekliga och förklarade, att det för religionens skull inte gick an, att vi fostrade ett av deras barn. Som vi bäst höllo på att diskutera, kom en av mandarinens män med bud från denne, att vi skulle lämna ut flickan, emedan även hos honom hade samlats mycket folk med samma enstämmiga begäran. Vår ställning var således ohållbar och vår sak förlorad, ty dels är det vår skyldighet att lyda platsmyndigheterna, dels var det att ledarna inne hos oss dittills varit hövliga, ingen borgen för att inte pöbeln utanför var beredd på att göra vad som helst på en enda vink, helst som nu mandarinen givit dem rätt. Vi måste således lämna dem vår skyddsling, och hopen vände åter som segrare.

Vi tänka anmäla hela förloppet och särskilt mandarinens handlingssätt på högre ort. Mollorna hade tillgripit sitt vanliga medel och förvrängt sanningen samt därvid gjort flickans moder till sitt lydiga redskap. Därigenom blevo vi ställda i en mycket ofördelaktig dager, och i detta ljus fördes saken inför mandarinen, vilken dömde därefter utan att först spörja oss om sanningen. Detta kunna vi icke vara nöjda med, ty skall denna politik fortgå, blir det snart omöjligt för oss här. De som vi tro förorsakat oss allt detta, nämligen den sjuke gossens anhöriga, vistas ännu hos oss, och vi begagna tillfället att visa kristlig kärlek mot dem. Vi ha framhållit för dem, att en muhammedan, en av deras egna, skulle hämnas och köra iväg både dem och deras olycklige pojke, men vår religion lär oss att göra väl även mot våra fiender. De neka naturligtvis till att ha någon delaktighet i vad som hänt.

*

För några dagar sedan var jag långt utåt landet på besök hos en sjuk. En son i huset hade ett evangelium, som han köpt i Kaschgar av missionär Gustafsson. Han hade läst åtskilligt i detta, men måste säga som den etiopiske hovmannen: huru skall jag förstå, utan att någon undervisar mig? Han läste flera stycken ur boken och hörde uppmärksamt på, då jag sökte förklara det för honom.

Vi ha icke mycken känning av kriget utom det, att postgången är osäker och så gott som alla politiska tidningar stanna i censuren. Vi veta därför icke mycket om vad som sker i Europa. Men vi bedja alltjämt, att Gud måtte skona vårt Sverige.

Att kriget kommer att ha en för missionen ogynnsam inverkan på folkets sinnen även här, börjar man förstå. Även om muhammedanerna aldrig förut kunnat enas med européerna, ha de dock inom sig haft det medvetandet, att de måst se upp till dem såsom varande överlägsna. Men då de nu höra, att de, som ha samma religion, söka att förgöra varandra, då anse de sig icke längre ha orsak att respektera de kristna, utan betrakta dem i stället med överlägset förakt.

Vore icke sultanen med i kampen, skulle nog muhammedanerna odelat njuta av skadeglädje, vem som än vunne eller förlorade, men nu spörja de ivrigt efter, varåt segern tyckes luta. Vi ha sällan något att meddela dem, men de komma åter och åter för att få veta något.

I sin okunnighet tro de, att sultanen har makt åtminstone över halva världen. För ett par dagar sedan kommo

tre lärda män från stadens högskola till mig för att fråga, om icke sultanen ännu tillintetgjort sina fiender. Jag hade intet nytt att förtälja. Vi kommo naturligtvis att resonera om politik, och då vi så nämnde Tyskland, upplyste en av de lärda, att Tyskland lydde under sultanen. De protesterade emellertid icke, då jag rättade misstaget, men jag tvivlar starkt på att någon trodde mig. Strax därefter nämnde vi Japan, och genast sade en, att Japan väl ändå hörde till sultanen. Jag nämner detta för att visa de s. k. lärdas allmänkunskap.

Missionen i Ryssland.

En avskedsfest i Petrograd.

Petrograd den 14 maj 1915.

I går — Kristihimmelsfärdsdag — hade våra vänner i Petrograd åter en avskedsfest. Denna gång gällde det föreningens gamla trotjänarinna, Sofia Lindström, som under 20 år tjänat oss som vaktmästarinna på vår sal. Med mycken trohet har »Tant Sofi», som hon kallades av oss, skött denna plats alla dessa år utan någon synnerlig ersättning därför. Utom sitt lilla rum, som hon haft av föreningen, har hon erhållit 5 rubel (omkring 10 kronor) i månaden. Genom sömnad har hon dessutom förtjänat så mycket, att hon kunnat komma igenom. I den svenska syföreningen har hon dessutom varit en trogen arbetare. Hon lämnar därför ett stort tomrum efter sig.

Såsom hon tjänat i trohet, så har också Herren visat sig trofast. I det ryska hem, som hon lämnade för 20 år sedan efter lång och trogen tjänst, får hon nu åter inträda och ha sitt hemvist på sin ålderdom. Hon är nu nära 70 år gammal. Vi kunna därför ej annat än med henne glädjas åt Herrens ledning.

Efterträdare efter henne blir fru Wärnström, änka efter vår för något över ett år sedan bortgångne och av oss alla högt värderade församlingsäldste, broder Wärnström.

Vid avskedsfesten voro många vänner samlade och vår sångkör medverkade även. Såsom minne och erkänsla av sin tacksamhet lämnade vännerna henne vid avskedet en liten penningsumma och en silverbrosch i form av lagerkrans med två romerska tior uti.

Herren välsigne nu vår åldriga syster under hennes återstående dagar, tills hon lyckligen får ingå i Guds vila.

Wilh. Sarwe.

Sjömansmissionen i Kotka.

Om verksamheten i Kotka, Finland, under år 1914 skriver sjömansmissionär *Henning O. Sjögren:*

Under försommaren störes sjöfarten av strejk och lockout och sedermera kom kriget, som avspärrade Finska Viken för trafik. Verksamheten vart därför betydligt hindrad. Resultatet ställer sig sålunda: besökta fartyg 130; besök ombord å dessa 420; besök av sjömän på läsrummet 757. Under fyra månader utgåvo vi vår lilla »Söndagshälsning från Skandinaviska sjömansmissionen» i cirka 125 kopior för varje vecka. Och som vi voro väl försedda med böcker och traktater, kunde vi giva med fulla händer.

Inkomsterna under första delen av året voro jämförelsevis goda, men kriget kom, och flere bäckar, bland andra också anslaget från Berlin, torkade in. Inkomsterna för året utgjorde kronor 3,352, utgifterna cirka 300 kronor mera.

Då inga vare sig militära eller politiska förhållanden ännu på allvar hotat verksamhetens fortbestånd och då allt

tyder på, att sjöfarten efter kriget kommer att bli särdeles livlig, har det synts oss rättast att stanna kvar i den av oss sedan länge förhyrda lägenheten för att bevaka missionens intressen och vara redo, så snart fredliga tider återkomma. En flyttning skulle dessutom draga avsevärda kostnader.

Då missionär Laman promoverades till teologie doktor.

Med anledning av missionär *K. E. Lamans* promovering till teologie doktor den 31 maj reste fyra representanter från Svenska Missionsförbundets Expedition till Uppsala för att närvara vid den högtidliga akten. Genom teologiska fakultetens välvilja hade plats beretts för dessa i den procession, som från universitetet tågade till domkyrkan vid högtidlighetens början. I processionen deltogo teologiska fakultetens medlemmar, de som skulle promoveras, ecklesiastikministern, ärkebiskopen, landshövdingen, akademistaten m. fl. I spetsen för processionen gick studentkåren med sina fanor. Klockan 10,30 tågade processionen in i kyrkan under musik från orgeln. Fanorna placerades i en ring utanför det med grönt prydda altaret, och deltagarna i processionen intogo sina platser. Domkyrkan var till trängsel fylld av folk.

Från orgelläktaren utfördes först psalmversen Veni, Sancte Spiritus, varefter professor E. Rodhe höll s. k. promotionsföreläsning över ämnet »Liturgiska traditioner i Sverige under reformationstiden». Härpå utfördes från orgelläktaren av Filharmoniska sällskapet Uppenbarelsekantaten av Hugo Alfvén, avd. 2 och 3, med ord av ärkebiskop Söderblom. Enligt hävdvunnet ceremoniel med tal på latin och under orgelmusik utfördes sedan själva promotionen av professor E. Rodhe. Fakultetens notarie uppläste prokanslerns och Kungl. Maj:ts nådiga beslut i saken, varefter de nyutnämnda doktorerna fingo träda fram och av promotor mottaga doktorsbrev och doktorshatt. Samtidigt dånade salut från Slottsbacken, ett skott för var och en. Som missionär Laman icke var närvarande, höjde promotor, då hans namn nämndes, den veckade doktorshatten inför församlingen, under det han meddelade, att Laman var frånvarande.

De nyvordna doktorerna voro professor G. E. H. Aulén, kyrkoherde A. T. Hammar, rektor J. Kerfstedt, missionär K. E. Laman, docent J. E. Linderholm, docent G. V. Lizell, kyrkoherde M. Lundborg, prosten G. R. Norén, lektor H. Steen och docent K. B. Westman.

Härefter höll professor Rodhe ett tal till de nya doktorerna på latin, vilket avslutades med »Fader vår», även ledes på latin. Till slut sjöngs psalmen 500, verserna 5 och 6.

Såsom Svenska Missionsförbundets representant avhämtade sedan predikant J. Nyrén å missionär Lamans vägnar hans doktorsbrev.

Vi ha förut påpekat, att i missionär Lamans doktorsutnämning ligger ett avsevärt erkännande från teologiska fakultetens sida av den verksamhet, han utövat. Saken är ock ett bevis på en växande förståelse för och uppskattning av det arbete, som Svenska Missionsförbundet fått utföra på yttre missionens fält. Ett så mycket mer glädjande intryck gör i detta sammanhang det telegram, som Uppsala teologiska fakultet efter promoveringen avsände till doktor Laman i Kongo och som hade följande lydelse:

»*Teological faculty, Uppsala, sends Doctor Laman hearties greetings with best wishes for valuable work in Christ.*»

I översättning lyder telegrammet:

Teologiska fakulteten, Uppsala, sänder doktor Laman hjärtliga hälsningar med de bästa välönskningar till ett värderikt arbete för Kristus.

Vänlig påminnelse.

Genom ett särskilt cirkulär till församlingsföreståndare och andra har Svenska Missionsförbundet beslutit att utgiva en ny upplaga av den bekanta boken »Herren är from». Den skall, vad tryck och papper och band angår, bliva *fin*, så att den kan pryda vilken boksamling som helst och lämpa sig till namnsdags-, födelsedags-, bröllopsdags- och varje annan minnesdagsgåva till anförvanter och vänner och särskilt såsom gåva till bortavarande barn, föräldrar, syskon i Sverige, Amerika och andra länder.

Men tillika skulle boken bliva *billig*. Bunden och försedd med författarens porträtt skulle den kosta endast 1 kr. 50 öre. Detta förutsätter dock, att upplagan når upp till 10,000 ex., eller åtminstone närmar sig detta antal. Då subskribenternas antal ännu icke nått denna gräns, men nya anmälningar ständigt inkomma, så beder jag att få påpeka, att *den ursprungligen bestämda subskriptionstiden blivit förlängd till den 1 juli*. Är icke det avsedda antalet då uppnått, så komma väl de, som subskriberat, att få boken för det avsedda priset men för andra kommer det att höjas.

Subskribentsamlare erhålla 25 % provision, när deras subskription uppgår till minst 10 ex. Uppgår den till 25 eller däröver, så erhålles såsom extra premie missionär Högbergs intressanta bok »Skuggor och Dagrar från missionsarbetet i Ryssland». Den kostar annars 4 kronor.

Låtom oss vara ivriga att sprida god kristlig litteratur. Det är det bästa vapen vi hava, gent emot den ström av rationalistisk och osedlig litteratur, som för närvarande med så stor kraft pressas ut bland vårt folk.

P. W.

Nya böcker.

På *Svenska Kyrkans Missionstidnings Förlag, Uppsala*, ha utkommit:

Kulutya. En zulugosses historia. Av Alvhild Fristedt. Pris 10 öre.

Lilla Ka'matchi. Livsbild från Indien. Av A. C. Clayton. Översättning från engelskan. Pris 10 öre.

Mycket goda och lämpliga missionsberättelser för barn.

På *Sjöbergs Förlag, Stockholm 6*, har utkommit:

Tillståndet i dödsriket. Av E. Sjöberg. Andra tillökade upplagan. Pris 60 öre.

I det vi hänvisa till de vitsord, som från olika håll kommit första upplagan av denna bok till del, vilja vi rörande den nya upplagan säga, att de ganska betydande tillägg, som gjorts, huvudsakligen äro av väckande och uppbygglig art, varför boken i sin nya form synnerligen väl torde lämpa sig som väckelseskrift.